

«ΗΜΟΥΝ ΚΙ ΕΓΩ ΕΚΕΙ»

Του Πέτρου Παναγιωτακάκου,
Της Β΄ τάξης του Πειραματικού Γυμνασίου Σπάρτης

Είναι ώρα να κοιμηθώ και θυμάμαι τις επιθέσεις που μας έκαναν οι Οθωμανοί για 54 ολόκληρες ημέρες, μέχρι που τελικά κατάφεραν να αλώσουν την Πόλη. Ήταν το βράδυ της εικοστής ογδότης Μαΐου κι εμείς ετοιμάζαμε τα όπλα για να αποκρούσουμε την επίθεση που θα ακολουθούσε τις επόμενες ώρες. Εγώ ήμουν στρατιώτης του Κωνσταντίνου και πολεμούσα στο εξωτερικό τείχος φύλαξης της Πόλης.

Αφού κοιμηθήκαμε λίγες ώρες στο γειτονικό πύργο, ξαφνικά ακούσαμε φασαρία. Τότε καταλάβαμε ότι ερχόταν ο εχθρός. Αμέσως πήραμε θέσεις μάχης. Ο Μωάμεθ αρχικά έστειλε το πιο αδύναμο στρατιωτικό του σώμα. Μετά από σκληρή μάχη, καταφέραμε να τους διώξουμε και να κρατήσουμε τα τείχη άθικτα. Πριν προλάβουμε να ξεκουραστούμε λίγο, ο Μωαμεθ έστειλε κι άλλο στρατό. Εμείς συνεχίζαμε να αποκρούουμε τις συνεχόμενες επιθέσεις των Οθωμανών, αλλά και ο Μωάμεθ είχε οργανώσει πολύ καλά τον στρατό του και είχε χτίσει γέφυρες. Επίσης είχε τοποθετήσει μεγάλα κανόνια και πύργους για να μας πολεμήσει κατά μέτωπο. Όμως εμείς με λίγες απώλειες καταφέραμε και αποκρούαμε τις επιθέσεις των Οθωμανών και τους κρατάγαμε μακριά από τα τείχη.

Οι ώρες περνούσαν ώσπου οι Οθωμανοί κατάφεραν να τραυματίσουν τον Ιουστινιάνη που με τους στρατιώτες του ήταν πολύ σημαντικός για εμάς. Μετά από αυτό, οι στρατιώτες του, οι οποίοι ήταν Γενουάτες, τον πήραν αμέσως από εκεί και μας εγκατέλειψαν. Οι Οθωμανοί βρίσκονταν όλο και πιο κοντά στην άλωση. Ο Μωάμεθ είχε πια στείλει όλο του τον στρατό, ακόμη και τις εφεδρείες του και οι Οθωμανοί κατάφεραν να κατεβάσουν τις σημαίες μας από τα τείχη και να υψώσουν τις

δικές τους . Κάποιοι από τους υπερασπιστές νόμισαν ότι η πόλη κατακτήθηκε και έφυγαν από τη μάχη.

Τότε οι Οθωμανοί βρήκαν και μια άλλη πύλη που είχαν αφήσει οι Γενουάτες ανοιχτή την ώρα που κουβαλούσαν τον Ιουστινιάνη και από εκεί εισέβαλαν στην Πόλη. Όταν καταλάβαμε ότι πια δεν υπάρχει ελπίδα, αρχίσαμε να τρέχουμε πανικόβλητοι μέσα στην Πόλη. Κάποιοι όμως ρίχτηκαν στη μάχη μέχρι θανάτου. Ένας από αυτούς ήταν ο γενναίος αυτοκράτοράς μας, ο Κωνσταντίνος. Εγώ, ύστερα από ατελείωτες ώρες αγωνίας, κατάφερα να ξεφύγω από τους Οθωμανούς, έπειτα από πέντε ημέρες. Οι σκληρές εκείνες ημέρες είναι πια παρελθόν, όμως θα μείνουν για πάντα χαραγμένες στη μνήμη μου.